

har sagt, tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og se at faa gjort i saa Henseende, hvad der er muligt. Jeg tvivler meget paa, at den Ordning, man her er kommen ind paa, i og for sig er heldig. Det er noget, som den ærede Ordfører ogsaa var inde paa: at dele de Læssespor, her er Tale om, nemlig Læssesporene for de tungere Varer, saaledes at man ladede paa de to Steder. Jeg ved ikke, om man kan opnaa et heldigt Resultat paa den Maade. Det leder let til, at Folk, som skulle søge Bognene enten for at hente eller affende Varer, ikke vide, hvor de skulle hen; de maa først til Varehuset for at faa Bædd derpaa, og det leder endelig til, at den Arbejdsstyrke, som er beskæftiget med Losning og Ladning af Bognene, ogsaa maa deles, hvad der vistnok vil volde stor Vansteligbed. Smidlertid er det et Spørgsmaal, som skal blive overvejet. Enhver Plan, hvor fortræffelig og helstøbt den end er — og det tror jeg gælder om den foreliggende Plan — har sine svage Sider, og jeg erkender, at denne Plans svage Side er den, at disse Læssespor for tungere Varer ere komne for langt ud. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i Planen af 1892 havde vi Læssesporene lige ved Rajen paa et lignende Sted som nu, kun maaste lidt mere mod Øst; men det var i 1894, da man vandt den store Plads, at man lagde dem derop, hvor de nu vises paa Planen, nemlig Nord for Varehusene. Det kan ikke ret vel lade sig gøre nu, at lægge dem paa den modsatte Side af Rangesystemet, saa maa i alt Fald Rangesystemet flyttes mere Nord paa, og derved vil man saa uheldige Forhold frem paa anden Maade.

Jeg beklager meget, at jeg, da jeg havde Ordet i Gaar, med Henhyn til det store Spørgsmaal om Personbanegaarden har udtalt mig saa utheldig, at jeg ikke har kunnet undgaa at blive misforstaaet af det ærede 3dje Medlem for 7de Kred (Madsen-Nygadal). Jeg skal derfor tillade mig ganske kort at sige, hvorledes jeg opfatter Sagen. Da Regeringens Plan kom frem i 1892, gik den jo ud paa at flytte Person- og Godsbanegaarden over paa den anden Side af Vesterbro; man skulde altsaa der have en samlet Banegaard for den hele Trafik. I Folketinget bestemte man sig til at reducere denne Plan saaledes, at der kun blev Spørgsmaal om at flytte Godsbanegaarden, og nu beder jeg de Herrer sætte sig ind i denne Situation. Man har altsaa taget den Beslutning at fære Halvdelen af Anlægget bort; man vil ikke have Personbanegaarden flyttet, men kun Godsbanegaarden. Der var saa et Spørgsmaal, der med Nødvendighed maatte paa-

trænge sig, og det var: Hvad skulle vi saa gøre med det Terrain, som vi have liggende nedre Syd for Vesterbrogade, det, som var bestemt til derpaa at lægge Personbanegaard og Godsbanegaard, men som nu kun skal tjene til Godsbanegaard? Skulle vi reducere dette Terrain saaledes, at det kun kommer til at være Godsbanegaardsterrain for Fremtiden? Hvis man havde bevaret dette Spørgsmaal med Ja, hvis man havde gjort det saaledes, at Terrainet nu kun skulde rumme en Godsbanegaard, var Spørgsmaalet om Personbanegaardens Flytning dermed selvsølgelig afgjort, saa vilde man i Løbet af en kort Arrække have faaet bygget saaledes omkring den ny Godsbanegaard, at der ikke kunde blive Spørgsmaal om i Fremtiden at flytte Personbanegaarden, fordi dette med Nødvendighed vilde kræve Etsproprietationsudgifter, som der ikke kunde blive Spørgsmaal om. Derfor svarede der paa dette Spørgsmaal, jeg nævnte før, ikke ja, men nej. Det Terrain, som Regeringsplanen omhandlede, og som var bestemt til Person- og Godsbanegaard, skulde fremdeles staves til Veje og forblive, saaledes som det oprindelig var Meningen, til Raadighed for en Personbanegaard og en Godsbanegaard. Det er derpaa, Loven af 1894 § 2 gaar ud; det var derfor, man opretholdt Overenskomsten med Kommunen i sin Tid i dens fulde Udstrækning, men navnlig ogsaa, at man fastholdt dette, at man mageskiftede Terrainet Øst for Bernstorffsgade med Gardehusarskajernen. Det var de Forberedelser, som bleve truffet ved Loven af 1894 med Henhyn til Personbanegaardens Flytning, og det er disse Forberedelser, jeg har omtalt vidtløftigt i mit Foredrag forleden Dag; det er altsaa Forberedelser, der ere truffet, efter at Regering og Rigsdag vare blevne enige, og truffet i Henhold til en Bestemmelse, som utheldig er optagen i den paagældende Lov. Og disse Forberedelser kan jeg ikke gøre om igen; jeg kan ikke slette ud, hvad der er sket der, men jeg har en Pligt til at respektere det, og det er det, jeg har gjort gældende i Forgaars. Det er ogsaa Jærnbanebestyrelsen gaaet ud fra, og det er derfor, den ulykkelige Paastrift er kommen paa Planerne, Planer, som — det skal jeg i Parentes bemærke — i øvrigt kun fra min Side have været bestemte til at gaa til Udvalget og fra Udvalget tilbage til Ministeriet, hvorved de altsaa kun vare blevne sete af en lille udvalgt Kred; medens det derimod er den ærede Ordførers gode Ide, saa vidt jeg ved, at lade disse Planer aftrykke som Bilag til Betænkningen, og derved har denne Paastrift faaet en Offentlighed, som ikke var tilstgjet